suse organid osutusid nõrgaks. Eriti halvavalt mõjus viimaste tegevusele piiskop J. Kukk'e surm, kellele asetäitja praeguseni valimata. (Vrd. ka lk. 79.)

2. Haridusliit.

Haridusliit on kujunenud üldsihiliste haridusseltside elujõuliseks keskkohaks. 1. sept. 1933. a. kuulus liitu 523 org-i, neist enamik haridus-, raamatukogu- ja noorsooseltse. Liidu tegevuses on olnud esiplaanil 2 ala: õ p i r i n g i d e mõtte propageerimine ja maanäitelavade väljaarendamine.

Õpiringide tegevuse juhtimiseks on olnud ametis eriline konsulent, kelle juhatusel on peetud üleriiklikke ja kohalikke õpiringide juhtide kursusi. Ringhäälingu kaudu demonstreeriti näitlikke õpiringi koosolekuid. On koostatud 21 mitmesuguse õpiringi kava ja peetud ülal õpiringide laenuraamatukogu. Õpiringe on tegevuses 100 ümber, enamik neist üldküsimuslikud. Käsitletakse peamiselt kirjanduse, kodanikuteaduse jm. küsimusi. Juhtidest on 46 % õpetajad, 43 % põllupidajad, siis põllutöölisi. Viimane asjaolu tõestab, et ka tavalised maamehed hakkavad juba muutuma võimelisiks isetegevuslikuks vabaharidustööks. Liikmeid tuli iga õpiringi kohta 20,4, koosolekuid peetud iga õpiringi kohta 12 aastas. Need arvud näitavad, et õpiringide liikumine on meil täiesti elujõuline ja tõotab kujuneda vägagi oluliseks teguriks vabaharidustöös, aidates ms. sisustada haridus- ja noorsooseltside tööd, vähendades nende huvi kergesisuliste pidude vastu.

Viimaste tasapinna tõstmiseks on liidu näitekunsti instruktorid korraldanud rea näitekursusi,

Eesti kroonika 1933, lk. 72